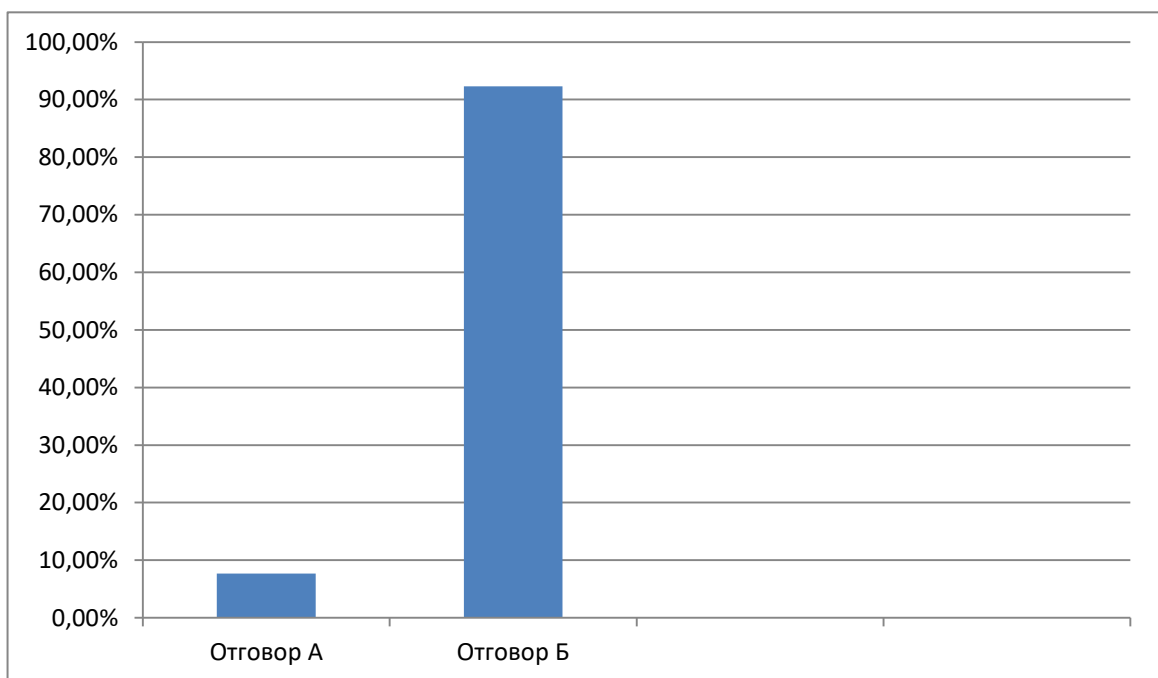

ОБОБЩЕНИЕ на получените анкети

(на някои въпроси не всички са отговорили, а на други са посочени повече от един отговор, така че е възможно общият процент да е различен от 100)

1. Моля, посочете дали текстът на чл. 218, ал. 2 и 3 от ЗСВ определя справедливо основно месечно възнаграждение на съдиите от различните нива в съдебната система или считате, че по-справедливо би било, ако основното месечно възнаграждение на всички съдии от различните нива в съдебната система се обвърже като процент от възнаграждението на председателя на Конституционния съд, който е различен за различните нива – районен, окръжен, апелативен, върховен съд?

- А. Считам, че сегашният текст на чл.218, ал.2 и 3 от ЗСВ определя справедливо основното месечно възнаграждение на съдиите от различните нива в съдебната система – **7,7%**
- Б. Считам, че би било по-справедливо, ако основното месечно възнаграждение на съдиите от различните нива в съдебната система се обвърже като процент от възнаграждението на председателя на Конституционния съд, който е различен за различните нива – районен, окръжен, апелативен, върховен съд – **92,3%**

Предложения:

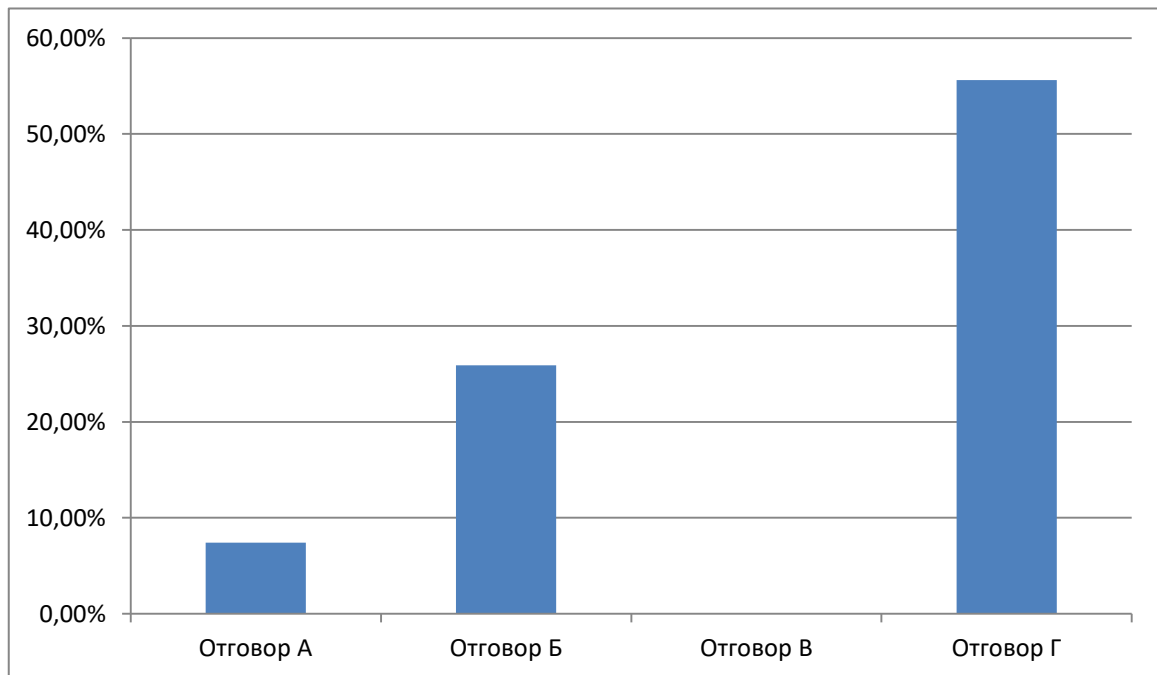
- Критерият по чл. 218, ал.1 от ЗСВ следва да бъде запазен, но в ал. 2 да се определи възнаграждението в процент спрямо възнаграждението на председател на ВКС /ВАС. Възнаграждението на работещите в ОСВ магистрати не следва пряко да се обвързва с възнаграждението на председателя на КС, т.к КС не е част от ОСВ.
- Относно ал.3 може само да се допълни, че възнаграждението на останалите длъжности в ОСВ се определя от Пленума, при спазване на

чл. 357, ал. 8 и 9 от ЗСВ (за главния секретар и съдебния администратор)
чл. 348 (за съдебните служители).

2. При определяне възнаграждението на съдиите водещ принцип следва да бъде:

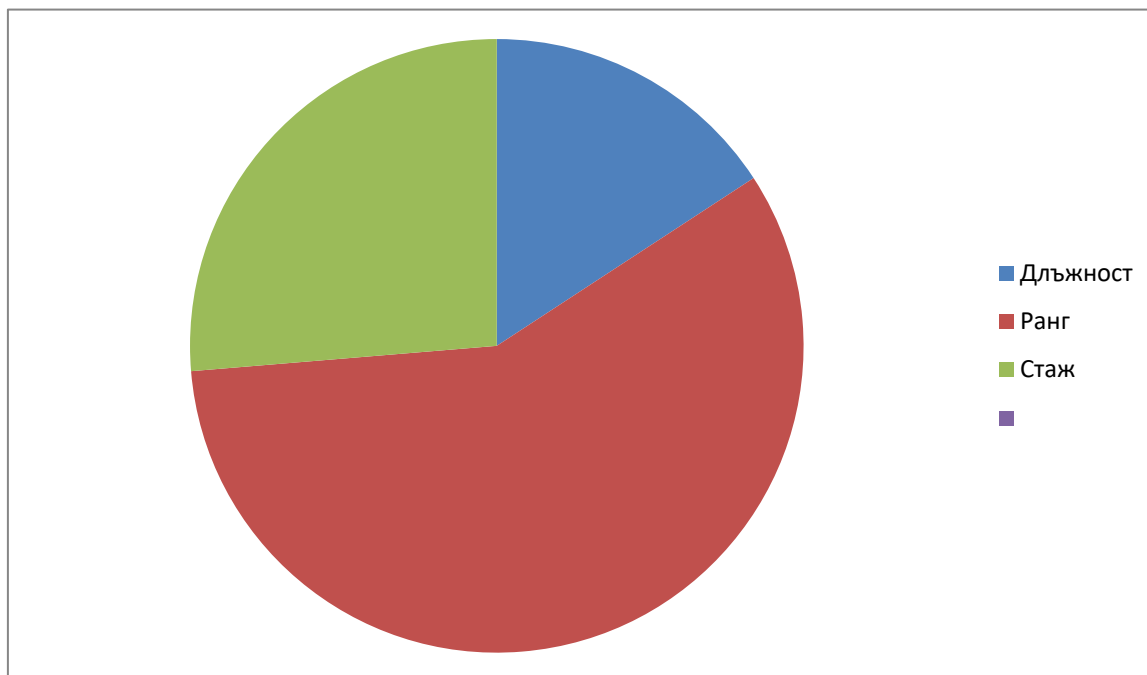
- А. Длъжността – съдия в районен, окръжен, апелативен или върховен съд – **7,4%**
- Б. Рангът – съдия в окръжен, апелативен или върховен съд (например съдия от районен съд, но с ранг съдия от ВКС да бъде с основна заплата представляваща 80% от заплатата на съдия от ВКС или ВАС) – **25,9%**
- В. Годишните съдийски стаж, от които се формира така наречения клас – чл. 219 от ЗСВ.
- Г. За формиране на заплащането да бъде използвана комбинация от трите горепосочени принципа, но с превес като водещ принцип на:

55,6%

- длъжността на съдията – **11,1%**
- рангът на съдията (например съдия от районен съд, но с ранг съдия от ВКС да бъде с основна заплата представляваща 80% от заплатата на съдия от ВКС или ВАС – **40,7%**

- годините съдийски стаж, от които се формира така наречения клас – **18,5%**

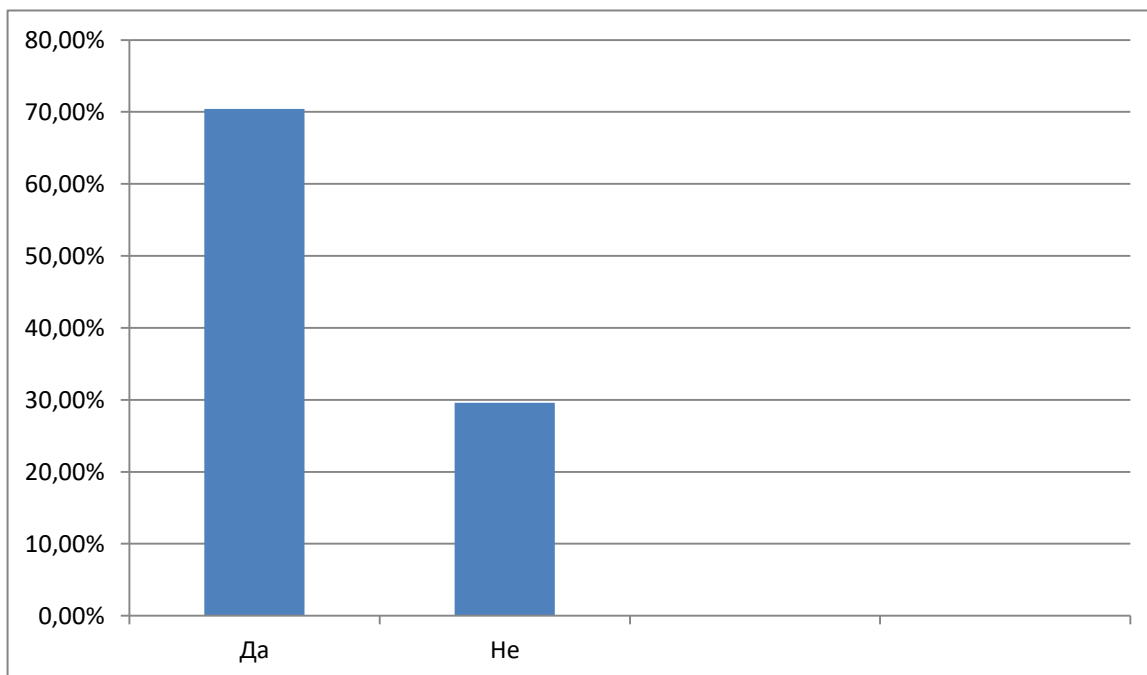
- Д. Други предложения:

Click or tap here to enter text.

Предложение: По-благоприятния от трите варианта

3. Намирате ли за достатъчно сегашното възнаграждение на съдиите, които са защитили докторат по право?

- А. Да – **70,4%**
- Б. Не. В такъв случай посочете какво възнаграждение намирате за справедливо **29,6%**

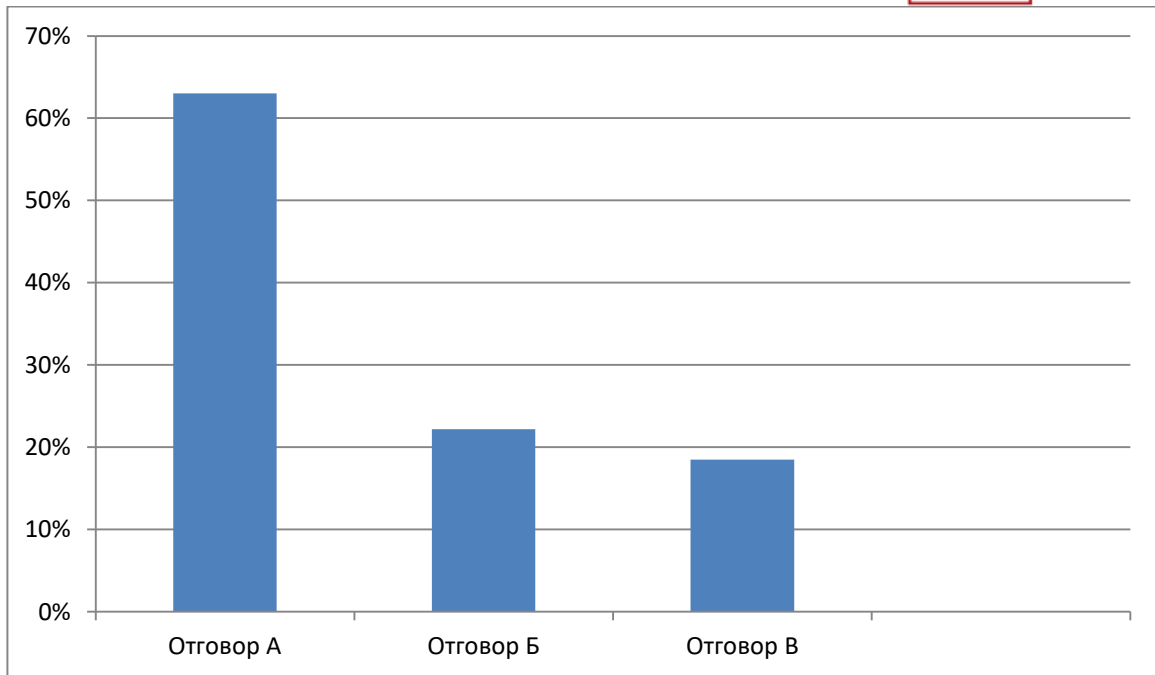

При всички случаи следва да има допълнително възнаграждение заради докторската степен.

Не мога да преценя

4. За колегите съдии, които се пенсионираат, кое намирате за по-справедливо:

- А. Сегашната редакция на чл. 225, ал. 1 ЗСВ „При освобождаване от длъжност съдия, прокурор или следовател с повече от 10 години стаж на такава длъжност има право на еднократно парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години има в органите на съдебната власт, но не повече от 20.“, след което обаче пенсионираният съдия получава пенсия с таван, който към настоящия момент е 910 лева – **63,0%**
- Б. Вместо еднократно парично обезщетение, месечната пенсия да бъде процент (например 50, 60 или 70 %) от последното брутно месечно възнаграждение на съдията преди пенсионирането му – **22,2%**
- В. Друго предложение: **18,5%**

Предложения:

- *Не е удачно да се обвързва еднократното обезщетение при пенсиониране с размера на месечната пенсия. Смесът на еднократното обезщетение не е да компенсира размера на пенсията. Наличието на „таван“ , който се отнася за всички граждани е несправедливо, а по-несправедливо би било да за магистратите да има отделен режим.*
- *80% от последното брутно месечно възнаграждение на съдията преди пенсионирането му.*
- *Комбинация от т.А и т.Б, например 15 брутни месечни възнаграждения и месечна пенсия 60% от последното БТВ*
 - *Премахване на тавана на пенсиите*
- *Да не се обвързва обезщетението по чл.225, ал.1 от ЗСВ с размера на пенсията*

5. Други предложения относно подобряване социалния статус на българските съдии:

Предложения:

Да се помисли как да се облекчи положението на магистратите, които живеят в един град, а практикуват в друг, като им се заплащат ежедневните пътни разходи. Настоящото положение поставя магистратите в неравностойно положение едни спрямо други. На магистратите, които имат в семействата си болни деца за които заболяването е удостоверено с документ от ТЕЛК или други болни близки, за които полагат непосредствени грижи да се измисли механизъм за по-облекчено третиране в конкурсните процедури и осигуряване на възможност да практикуват в града, в който живеят, тъй като това ще дава възможност да бъдат полезни на близките си във всеки един момент от ежедневието.

При определяне на възнаграждението следва да се съобрази и натовареността на съответната инстанция

Заплащане на пътните разноски от местоживееене до месторабота и заплащане на път, храна и спане за двуседмична почивка в страната на магистрата и семейството му.

Като цяло да се намали разликата в трудовите възнаграждения на различните нива, като се увеличи възнаграждението на районните съдии, защото те работят с най-голям брой дела

Социалният статус на българските съдии несъмнено не би се подобрил, ако при пенсиониране не получават обезщетението по чл.225, ал.1 от ЗСВ. Това обезщетение не е предвидено, за да се компенсират съдиите, поради малките пенсии, които ще получават, а е ОБЕЗЩЕТИЕ /това е и терминът, използван от законодателя/, поради продължителна работа в съдебната система и поради ограниченията, предвидени в чл.195, ал.1 и ал.2 от ЗСВ.

Намаляване на възрастта за пенсиониране.

Магистратите търпят редица ограничения – не могат да получават странични доходи, да участват в ТД, ограничения в личните контакти и др., ето защо възнагражденията им следва да обезщетят подобаващо тези ограничения.

Подложени сме на постоянен стрес и следва да се преразгледа въпроса за категорията труд или да се намалят годините за право на пенсия.

Магистратите са длъжни постоянно да се обучават и да повишават нивото си на компетентност. Ето защо е необходимо индексирание при повишаване на квалификацията.

Да се предвидят средства за храна, съобразно числеността на семействата на съдиите, като в тази численост се включат и навършилите пълнолетие деца, които учат, съответно: до 20 годишна възраст- при учащи в средни училища и до 25 годишна възраст- при учащи във висши учебни заведения.

Да се предвидят средства за образование за деца на съдии, до 20 годишна възраст- при учащи в средни училища и до 25 годишна възраст- при учащи във висши учебни заведения.

Да се предвидят средства за спортни дейности, образователни и оздравителни програми на съдиите, както и спортни дейности и други извънучилищни образования за деца на съдии, до 20 годишна възраст- при учащи в средни училища и до 25 годишна възраст- при учащи във висши учебни заведения.

Да се предвидят средства за отпих на съдиите и техните семейства.

Да се предвидят средства за транспортни разходи на съдии, които работят в населени места различни от тези, в които живеят. Пътните разходи да се изплащат за пътуване с личен автомобил, предвид неудобството, което създава пътуването с обществен транспорт, заедно със страните по делата.